

Ξαναβλέπω τὸ μικρὸ τὸ ἀμαξάκι,
τὸ γκαζέρη ποὺ μᾶς ἄναβε τὸ φῶς
καὶ θυμᾶμαι τὶς κυρίες 'ς τοῦ Γιαννάκη
καὶ τὸν ἔρωτα ποὺ ἥτανε κρυφός
'Αθῆν.

γκαζικό τό, γκασ'κό Μακεδ. ("Ασσηρ.)

'Εκ τοῦ ούσ. γκάζι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικό,
διὰ τὴν ὅπ. βλ. -ικός. Πβ. λαδικό κ.τ.τ.

Δοχεῖον πετρέλαιου. Συνών. γκαζίνος, γκαζοτε-
νεκές, μπιτόνι τοῦ πετρέλαιον.

γκαζίλα ἡ, Δαρδαν. (Λάμψακ.) "Ηπ. (Ζαγόρ.).

'Εκ τοῦ ούσ. γκάζι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιλα.

'Οσμή πετρέλαιου ἐνθ' ἀν.: *Mugilis* γκαζίλα 'δῶ μέσα.
Συνών. γκαζιά (Ι), πετρελαϊλα.

γκαζίνος ὁ, ἐνιαχ. γκαζίνους Μακεδ. (Κολινδρ. κ.ά.)
γκαζίνα ἡ, Θεσσ. ("Ολυμπ.) Μακεδ. (Βρία Γιδ. Ρουμλ.
Ρυάκ.)

'Εκ τοῦ ούσ. γκάζι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ινος.

Γκαζοτενεκές, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἀν.: "Era γκαζίνου
γκάζι - νερὸ Μακεδ. Θὰ φτεράξον μὲ μιὰ γαζίνα ἕτα σκιά-
χτρου Μακεδ. (Ρυάκ.)

γκαζογγάλι τό, ἐνιαχ. γαζογγάλ "Ιμβρ.

'Εκ τῶν ούσ. γκάζι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ δύπ. γάζι,
καὶ γυαλί.

1) 'Η φιάλη τοῦ πετρέλαιου. 2) Μεταφ., ὁ ἄνευ ἀξίας ἀν-
θρωπος.

γκαζόζα ἡ, σύνηθ. γαζόζα Κρήτ.

'Εκ τοῦ Γαλλ. *gazeuse*, θηλ. τοῦ ἐπιθ. *gazeux* = ἀε-
ριοῦχος.

'Αεριοῦχος λεμονάδα σύνηθ. Συνών. λεμονάδα.

β) 'Αεριοῦχον ποτὸν περιέχον δέξιανθρακικὸν ὅδωρ καὶ σόδα.

'Η λ. καὶ ώς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκαζόζης* Μακεδ. (Θεσ-
σαλον.) καὶ ώς παρων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκαζόζας* Φούρν.

γκαζοζέν τό, 'Αθῆν.

'Εκ τοῦ Γαλλ. *gazogène*.

1) Μηχάνημα παράγον τὸ δέξιανθρακοῦχον ὅδωρ τοῦ Σέλτς.

2) Μηχάνημα μετασχηματίζον δι' ἀτελοῦς καύσεως ἐν
εὐφλεκτον στερεὸν σῶμα εἰς ἀέριον γκάζι. 3) "Οχημα
τὸ ὅποιον κινεῖται διὰ τῆς ὀμωνύμου συσκευῆς γκαζοζέν, ἡ
ὅποια προσαρμόζεται εἰς τὸ φίλτρον καὶ τροφοδοτεῖ δι'
ἐκρήζεως τοῦ παραγομένου ἀέριου τὸν κινητήρα τοῦ αὐτο-
κινήτου. β) Γκαζοζέν ὀνομάσθησαν τὰ αὐτοκίνητα τὰ κινού-
μενα διὰ τῆς ἀνωτέρω συσκευῆς, τὰ ὅποια ἐχρησιμοποιήθησαν
κατὰ τὴν γερμανικὴν κατοχὴν τῆς Έλλάδος (1940-44), καὶ
ἔκτοτε μεταφορικῶς πᾶν δχημα παλαιὸν καὶ παράγον θο-
ρύβους κατὰ τὴν ἐξάτμησιν: *Γκαζοζέν* εἶναι τὸ σαράβαλο
σον καὶ κάνει ἔτσι; (καὶ δημιουργεῖ τέτοιους θορύβους;)

γκαζοκάντηλο τό, ἐνιαχ. γκαζοκάντηλον Θεσσ. ("Αετόλοφ. 'Ανατολ. Γερακάρ.) Μακεδ.

'Εκ τῶν ούσ. γκάζι καὶ καντήλι.

Κανδήλιον, τὸ ὅποιον καίει μὲ πετρέλαιον.

γκαζόκασα ἡ, Μακεδ. (Νάουσ.) γαζόκασα Λῆμν.

'Εκ τῶν ούσ. γκάζι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γάζι, καὶ
κάσα.

Κιβώτιον, εἰς τὸ ὅποιον τοποθετοῦνται δοχεῖα πετρέλαιον
ἐνθ' ἀν.

γκαζόλαμπα ἡ, "Ηπ. (Κωστάν.) Μακεδ. (Βόιον Δε-

σκάτ. Δρυμ. Ἐράτυρ. Κολινδρ. Λιτόχ. Ριζώματ.) γκα-
ζόλαμπα Μακεδ. (Νιγρίτ.) γκατζόλαμπα Μακεδ. (Μοσχο-
πόταμ.) γαζόλαμπα Ιμβρ.

'Εκ τῶν ούσ. γκάζι καὶ λάμπα.

Λάμπα καίουσα μὲ πετρέλαιον ἐνθ' ἀν.

γκαζολύχναρο τό, ἐνιαχ. γαζολύχναρον "Ιμβρ. Λῆμν.

'Εκ τῶν ούσ. γκάζι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γάζι, καὶ
λύχναρος.

Λύχνος καίων μὲ πετρέλαιον ἐνθ' ἀν. Συνών. γκάζιό-
λυχνός, γκαζοφωτία.

γκαζόλυχνος ὁ, ἐνιαχ. γαζόλυχνος Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τῶν ούσ. γκάζι καὶ λύχνος.

Γκαζολύχναρος, τὸ ὅπ. βλ.: 'Εμεῖς ἀνάφτομε γα-
ζόλυχνο.

γκαζομηχανή ἡ, 'Αθῆν.

'Εκ τῶν ούσ. γκάζι καὶ μηχανή.

Μηχανή κινούμενη δι' ἀερίου.

γκαζομπούκαλο τό, ἐνιαχ. γαζομπόκαλον "Ιμβρ.

'Εκ τῶν ούσ. γκάζι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γάζι, καὶ
μπούκαλι, δησου καὶ τύπ. μπούκαλι.

Γκαζογγάλι, τὸ ὅπ. βλ.

γκαζόμυλος ὁ, ἐνιαχ. γαζόμυλος Μακεδ. (Χαλκιδ.)
γαζόμηλος Μακεδ. (Χαλκιδ.)

'Εκ τῶν ούσ. γκάζι καὶ μύλος.

Μύλος κινούμενος διὰ πετρέλαιον.

γκαζόν τό, σύνηθ. γαζόν ἐνιαχ.

'Εκ τοῦ Γαλλ. *gazon* = χλοοτάπης.

Χλόη, γρασίδι τὸ ὅποιον σπείρεται εἰς κήπους, γήπεδα
κ.τ.τ. πρὸς καλλωπισμὸν κλπ. σύνηθ.

γκάζος ὁ, ἐνιαχ. γκάτζος "Ηπ. (Κόνιτσ.) Μακεδ. (Κο-
λινδρ.) γκάτζος Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) "Ηπ. Μακεδ. (Ρουμλ.)
γκάτζους Θράκ. (Άμόρ. Διδυμότ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βέρ.
Φυτ. Χαλάστρ.) γάτζος Θράκ. (Άλν.) γκάτσους Θεσσ. (Δρα-
κότρ.) γατζός Σαμοθρ. γάζος "Ηπ. γαζός Μακεδ. Πληθ.
γαζάδες Μακεδ.

'Εκ τοῦ ούσ. γκάζιέλι. 'Η καταλ. κατὰ τὸ συνών.
γάζια διαρροή.

1) "Ονος Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) "Ηπ. Θράκ. (Άλν. Άμόρ.
Διδυμότ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βέρ. Καταφύγ. Ρουμλ. Φυτ. Χα-
λάστρ. κ.ά.) Σαμοθρ.: 'Α τὰ φονουτώσουμ' γ-οῦλα ἀπά' ζ
doύ γατζό (= νὰ τὰ φορτώσωμε δλα ἐπὶ τοῦ δνου) Σαμοθρ. ||
Παροιμ.

Κάνονν οἱ γκατζάδες γάμο μὲ σαλονματένια τ' φένια
(σαλονματένια = ἐκ καλάμης βρίζης ἐπὶ δνισχύρων) Κα-
ταφύγ. Συνών. βασταγό 1, βασταγός 1, βα-
σταγούρροι, γάιδαροις, γαϊδούρροι, γομάρροι,

